USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobkyň: **a) N. K.**, **b) nezl. S. K.,** zastoupena zákonným zástupcem O. K., obě právně zastoupené Mgr. Markétou Pekařovou, advokátkou, se sídlem Tyršova 434, Kosmonosy, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobkyň ad a) a ad b) proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 15. 4. 2009, č. j. 9 Ca 168/2008 - 96,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovené zástupkyni žalobkyň advokátce Mgr. Markétě Pekařové **se nepřiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Kasační stížností napadly žalobkyně ad a) a ad b) (dále též „stěžovatelky“) v záhlaví uvedený rozsudek Městského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 4. 2008, č. j. MV - 18940/VS - 2008, a ze dne 11. 4. 2008, č. j. MV - 18943/VS - 2008. Rozhodnutím správního orgánu ze dne 11. 4. 2008, č. j. MV - 18940/VS - 2008, byl podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), zamítnut rozklad žalobkyně ad a) proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 29. 1. 2008, č. j. OAM - 40 - 5/TP - 2008, jímž byla podle ust. § 75 odst. 1 písm. h) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zamítnuta žádost žalobkyně ad a) ze dne 28. 1. 2008 o povolení k trvalému pobytu, podaná podle ust. § 67 téhož zákona. Rozhodnutím ze dne ze dne 11. 4. 2008, č. j. MV - 18943/VS - 2008, byl podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu zamítnut rozklad žalobkyně ad b) proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 24. 1. 2008, č. j. OAM - 35 - 5/TP - 2008, jímž byla podle ust. § 75 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu

cizinců zamítnuta žádost žalobkyně ad a) ze dne 23. 1. 2008 o povolení k trvalému pobytu, podle ust. § 67 zákona o pobytu cizinců.

Městský soud v Praze po podání kasační stížnosti proti předmětnému rozhodnutí postupoval ve smyslu § 108 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s."), a předložil kasační stížnost s příslušnými spisy Nejvyššímu správnímu soudu.

Z předloženého soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatelky podaly proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 15. 4. 2009, č. j. 9 Ca 168/2008 - 96, **jehož vyhlášení byl otec stěžovatelek přítomen,** kasační stížnost ze dne 20. 5. 2009, která byla městskému soudu doručena 21. 5. 2009 **(v kasační stížnosti není uveden žádný z důvodů ve smyslu § 103 s. ř. s.)**. Dále bylo zjištěno, že rozsudek městského soudu byl doručován zákonnému zástupci - otci stěžovatelek, a to na uvedenou adresu místa pobytu v České republice: A. 212, B. p. B. Na uvedené adrese se zákonný zástupce zdržoval, o čemž svědčí skutečnost, že shora uvedenou adresu uvedl v podané kasační stížnosti ze dne 20. 5. 2009 a téhož dne ji předal k poštovní přepravě na poště v B. p. B. Protože adresát písemnosti určené do vlastních rukou nebyl zastižen, byla obálka s písemností uložena na poště dne 21. 5. 2009 a adresátu byla zanechána výzva k vyzvednutí písemnosti. Adresát si písemnost v úložní době nevyzvedl. Ve smyslu platné právní úpravy v době doručování, podle které nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou. Protože poslední den lhůty připadl na den pracovního volna, dnem doručení je nejbližší pracovní den, kterým bylo pondělí 1. června 2009. Tímto dnem rozhodnutí městského soudu nabylo právní moci.

Podle ustanovení § 102 s. ř. s. je kasační stížnost opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského (v daném případě městského) soudu ve správním soudnictví. Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, které stěžovatel napadá.

Z výše uvedeného vyplývá, že stěžovatelky kasační stížnost ze dne 20. 5. 2009 proti rozsudku městského soudu, který nebyl pravomocný, podaly předčasně.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že kasační stížnost byla podána před doručením rozhodnutí stěžovatelkám a je podána předčasně. Nejvyšší správní soud proto odmítl kasační stížnost jako předčasně podanou podle § 46 odst. 1 písm. b) a § 120 s. ř. s.

Nad rámec odůvodnění Nejvyšší správní soud uvádí, že stěžovatelky byly usnesením městského soudu ze dne 25. 5. 2009, č. j. 9 Ca 168/2008 - 110, vyzvány ve smyslu platné právní úpravy k odstranění vad podání ve věci kasační stížnosti ze dne 20. 5. 2009 s tím, aby předložily plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, uvedly, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán rozsudek městského soudu a zda trvají důvody pro osvobození od soudních poplatků a zda je žádáno o osvobození. Na výzvu soudu, jež byla doručena dne 28. 7. 2009 zákonným zástupcům stěžovatelek, a to samostatně jak otci, tak i matce, však nebylo reagováno a vady kasační stížnosti odstraněny nebyly (jedinou reakcí na výzvu soudu byl přípis otce stěžovatelek z 15. 8. 2009 emotivního, až urážlivého, obsahu na adresu rozhodujícího senátu soudu).

Protože vady kasační stížnosti nebyly k výzvě soudu ani dodatečně odstraněny, nebylo možno zvažovat věcné projednání kasační stížnosti.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

Stěžovatelkám byla usnesením Městského soudu v Praze ze dne 20. 5. 2010, č. j. 9 Ca 168/2008 - 155, pro řízení o kasační stížnosti ustanovena zástupcem advokátka; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Ustanovená advokátka k výzvě soudu nevyčíslila odměnu za zastupování v řízení o kasační stížnosti a soud podle obsahu soudního spisu nezjistil, že by byly advokátkou učiněny nějaké úkony, bylo proto rozhodnuto, že ustanovené zástupkyni stěžovatelek advokátce Mgr. Markétě Pekařové se nepřiznává odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti, jak uvedeno v bodě III. výroku tohoto rozsudku.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. února 2011

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda
senátu